

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118205384
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3118205384.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a Mgr. Ivany Šlesarovej v právnej veci žalobcu: SEVIS a.s., so sídlom Kuzmányho 8, Žilina, IČO: 31 587 526, proti žalovaným: 1/ EUROON, s.r.o., so sídlom Na vinohrady 695/6, Trenčín, IČO: 43 970 583, 2/ Bede LPL, s.r.o., so sídlom Dr. I. Markoviča 2083/1, Nové Mesto nad Váhom, IČO: 35 949 082, v spore o určenie, že žalobcovi patrí záložné právo, o odvolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 17C/28/2018-85 zo dňa 12. marca 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa proti žalovanému 1/ náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. určil, že žalobcovi patrí záložné právo k nehnuteľnostiam, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území L., zapísanými na Liste vlastníctva č. XXXX v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Y., katastrálny odbor a to pozemok parcela registra "C" č. XXX . - zastavané plochy a nádvoria o výmere 498 m², pozemok parcela registra "C" č. XXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 2061 m² a stavba so súpisným číslom XXXX, budova V., postavená na pozemku parcela registra "C" č. XXX, pod č. I a toto záložné právo sa riadi Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 26.07.2013, uzatvorenej medzi žalobcom ako záložným veriteľom a záložcom, spoločnosťou V., s. r. o. so sídlom Y. N. XXXX, XXX XX, Y., F.: XXXXXXXXX, ktorej právnym nástupcom je žalovaný 2/. Výrokom II. priznal žalobcovi proti žalovanému 1/ a žalovanému 2/ spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v plnom rozsahu.

1.2. Súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím v celom rozsahu vyhovel žalobe, ktorú žalobca odôvodnil tým, že záložné právo k predmetným nehnuteľnostiam, ktoré bolo zriadené za účelom zabezpečenia jeho pohľadávky voči jeho dlžníkovi, právnemu predchodcovi žalovaného 2/, bolo vymazané na základe neplatnej kúpnej zmluvy, uzavretej medzi dlžníkom, zastúpeným treťou osobou spoločnosťou V. F., s.r.o. a žalovaným 1/, v dôsledku čoho žalobca nemôže uspokojiť svoju splatnú pohľadávku voči dlžníkovi. Žalobca tvrdil, že právny úkon, ktorým žalovaný 1/ a dlžník (žalovaný 2/) previedli nehnuteľnosti do vlastníctva žalovaného 1/ pri súčasnom výmaze záložného práva žalobcu je neplatný z dôvodu, že odporuje zákonu (§ 151m ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 8, § 151 ma ods. 3, ods. 5, ods. 8, ods. 9

Občianskeho zákonníka) alternatívne i z dôvodu, že odporuje dohode žalobcu a záložcu o tom, že bez prechádzajúceho písomného súhlasu žalobcu neprevedie predmetné nehnuteľnosti. Ak by nebolo neplatného právneho úkonu, jeho záložné právo by naďalej existovalo a žalobca by sa mohol domôcť úhrady svojej pohľadávky predajom predmetných nehnuteľností za takú sumu a takým spôsobom, aby bola splnená uhradzovacia funkcia záložného práva, o ktorú ho žalovaný 1/ a právny predchodca žalovaného 2/ pripravili. Žalobca žiadal, aby súd ako predbežnú otázku posúdil platnosť Zmluvy o kúpe nehnuteľností V XXX/XX zo dňa 18.01.2016 a určil jej neplatnosť, čím sa vytvorí možnosť určiť, že záložné právo žalobcu existuje. Naliehavý právny záujem na určení odôvodňoval tým, že určením záložného práva, pri súčasnom vyslovení neplatnosti kúpnej zmluvy, bude opätovne existovať záložné právo V XXXX/XX žalobcu k nehnuteľnostiam, ktoré z dôvodu vykonania vkladu vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy zaniklo z dôvodu, že záloh bol prevedený nezaťažený ďalšími záložnými právami v poradí. Žalobca zdôraznil, že bez tohto určenia nemá žiadne zabezpečenie svojej pohľadávky, ktorá nebola splnená.

1.3. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to: dodatku č. 1 k zmluve o pôžičke a zmluvy o pôžičke, zmluvy o zriadení záložného práva, LV č. XXXX, výpisu z LV č. XXXX, upovedomenia o spôsobe vykonania exekúcie, exekučného príkazu, vyhlášky o dražbe nehnuteľnosti, oznámenia o cene nehnuteľnosti, vyhlášky o dražbe nehnuteľnosti, zmluvy o kúpe nehnuteľnosti, dohode o predaji zálohu, žiadosti o opravu chýb, oznámenia o začatí konania, vyjadrenia k oznámeniu o začatí konania, rozhodnutia Okresného úradu Y. č. X-XX/XXXX, odvolania proti rozhodnutiu, rozhodnutia o Okresnom úrade Y. č. XO XX/XXXX, vyjadrenia k výzve zo dňa 22.08.2016, vyjadrenia Zuzany Karasovej, notárky, zo dňa 25.08.2016, výpisu z LV č. XXXX z 21.06.2018 a na zistený skutkový stav aplikoval ust. § 137 CSP, § 151c ods. 3, § 151j ods. 1, 2, § 151k ods. 1, § 151l ods. 1, 4, § 151m ods. 1, 2, 6, § 151ma ods. 1 až ods. 10 Obč. zák. a § 70 ods. 1, 2 Katastrálneho zákona.

1.4. Vychádzal zo zistenia, že žalovaný 2/ je právnym nástupcom spoločnosti V., s.r.o., so sídlom Y. N. XXXX, Y., F.: XX XXX XXX. Žalobca je na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 01.08.2013 uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a spoločnosťou V., s.r.o., ktorej právnym nástupcom je žalovaný 2/ ako dlžníkom, (ďalej aj ako „dlžník“, resp. „záložca“), v znení jej Dodatku č. 1 zo dňa 06.06.2014 (ďalej len „Zmluva o pôžičke“) veriteľom pohľadávky vypočítanej ku dňu 11.06.2018 vo výške celkom 105.771,57 Eur (ďalej len „Pohľadávka“). Pohľadávka bola zabezpečená zmluvným záložným právom zriadeným Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam v k.ú. L., zapísaným na LV č. XXXX, konkrétne pozemok KNC parc.č. XXX - zastavané plochy a nádvorcia vo výmere 498 m², KNC parc.č. XXX/XX - zastavané plochy a nádvorcia vo výmere 2061 m² a budova V. s.č. XXXX na pozemku KNC parc.č. XXX (ďalej len „nehnuteľnosť“, alebo „Predmetné nehnuteľnosti“). Vklad záložného práva bol povolený pod č. V XXXX/XX v prospech žalobcu (ďalej len „Záložné právo pre SEVIS“). K nehnuteľnostiam bolo v rozhodnom čase na LV č. XXXX zapísané pred Záložným právom pre SEVIS, záložné právo V XXXX/XX v prospech N. N., a.s., (ďalej len „Skoršie záložné právo V XXXX/XX“). Výška zabezpečenej pohľadávky činila 2.037,72 Eur. Iný veriteľ dlžníka, a to Sociálna poisťovňa, pobočka Y., začal v roku 2015 viaceré exekúcie a exekútorový úrad JUDr. Andrea Prudká zriadil k nehnuteľnostiam viaceré exekučné záložné práva v ďalšom poradí za Záložným právom pre SEVIS. V apríli 2015 začal veriteľ Sociálna poisťovňa, pobočka Y. výkon záložného práva k nehnuteľnostiam ich predajom. Na deň 18.09.2015 bola nariadená prvá dražba nehnuteľností. Ďalšia dražba bola nariadená na 26.01.2016. Nehnuteľnosti boli v exekučnom konaní ocenené na 229.000 Eur. Žalobca mal celú dobu za to, že výkon záložného práva záložným veriteľom Sociálna poisťovňa, pobočka Y., trvá. Dňa 11.08.2016 žalobca zistil, že došlo k prevodu nehnuteľností V XXX/XX Zmluvou o kúpe nehnuteľností zo dňa 18.01.2016 (ďalej len „Kúpna zmluva“) uzatvorenou medzi žalovaným 1/ ako kupujúcim a dlžníkom (záložcom) ako predávajúcim v zákonnom zastúpení spoločnosťou V. F., s.r.o., so sídlom K. poľom XXX/X, XXX XX Y., F.: XX XXX XXX. Vlastníkom nehnuteľností sa stal žalovaný 1/, vklad bol povolený 24.01.2016. Žiadne záložné práva v časti C na LV č. XXXX nie sú zapísané. Žalobca podal dňa 11.08.2016 žiadosť na opravu chyby v katastrálnom operáte, o ktorej sa konalo pod č. X XX/XXXX. Žalobcova žiadosť bola právoplatne zamietnutá. Z vyjadrení žalobcu vyplynulo, že k prevodu nehnuteľností Kúpnu zmluvou došlo z dôvodu začatia výkonu záložného práva spoločnosťou V. F., s.r.o. Táto nadobudla pohľadávku zabezpečenú Skorším záložným právom V XXXX/XX od N.. a.s. na základe Zmluvy

o postúpení pohľadávky zo dňa 10.12.2015. V. F., s.r.o. začala výkon záložného práva ako prednostný záložný veriteľ, hoci výkon záložného práva v tom čase realizovala Sociálna poisťovňa. pobočka Y. Pri výkone záložného práva došlo

v súčinnosti s dlžníkom k priamemu predaju nehnuteľností Kúpnu zmluvou vopred určenej osobe za 160.000 Eur tak, že všetky ostatné záložné práva prevodom zanikli. V. F., s.r.o. úmyselne porušila svoju povinnosť zložiť do notárskej úschovy v prospech žalobcu, prípadne ďalších záložných veriteľov v poradí za žalobcom, výťažok z predaja nehnuteľností, pretože okrem svojej zabezpečenej pohľadávky V XXXX/XX v hodnote

2.037,72 Eur si po úhrade nákladov predaja uspokojila svoju údajnú pohľadávku proti dlžníkovi v sume 150.000 Eur, ktorú mala nadobudnúť tesne pred postúpením od osoby spriaznenej so žalovaným 1/ a malo ísť o nezabezpečenú pohľadávku, tj. nemohla byť uspokojená z výťažku z predaja nehnuteľností. Túto pohľadávku označil žalobca za fiktívnu, premĺčanú a aj z tohto titulu za nezapočítateľnú. Žalobca obdržal písomné vyjadrenie právneho zástupcu V. F., s.r.o., ktorým mu oznámil, že jeho nárok považuje za nezabezpečený (napriek skutočnostiam vyplývajúcim z verejných listín), a preto uprednostnila svoju pohľadávku. Taktiež opomenula všetkých ďalších zabezpečených veriteľov v poradí. Kladný výťažok z predaja nehnuteľností v sume 3.696,28 Eur uložila V. F., s.r.o. do notárskej úschovy na notárskom úrade JUDr. Zuzany Karasovej, v prospech žalobcu. Tento žalobca neprevzal, pretože s jeho výškou nesúhlasí. Žalobca tiež argumentoval tým, že veriteľ Skoršieho záložného práva V XXXX/XX, N. N., a.s., previedol svoju zabezpečenú pohľadávku na nového veriteľa V. F., s.r.o., pričom ale nie je zrejmé, či a kedy došlo k právnym účinkom prevodu pohľadávky z postupcu na postupníka V. F., s.r.o. oznámením, resp. preukázaním postúpenia dlžníkovi. K podpisu zmluvy o postúpení pohľadávky malo dôjsť 10.12.2015 (v čase prebiehajúceho výkonu záložného práva záložným veriteľom Sociálna poisťovňa, pobočka Y.) a o zmene bol na LV č.XXXX vykonaný zápis pod č. Z XXXX/XX, v.z. XXXX/XX dňa 23.12.2015, hoci nebolo preukázané, kedy a či bolo postúpenie účinné voči dlžníkovi. Katastru zmenu pravdepodobne oznamoval postupník V. F., s.r.o. Poznámka v katastri preto mohla byť zapísaná v rozpore so zákonom a začatie výkonu záložného práva preto mohlo byť uskutočnené neoprávnenou osobou. V časti B. LV č.XXXX - poznámky bola pod por.č. 27, v.z. XXXX/XX zapísaná poznámka P 761/15 - Oznámenie záložného veriteľa V. F., s.r.o. o výkone záložného práva (pod

č.V XXXX/XX) na nehnuteľnosti - realizácia výkonu záložného práva: forma priameho predaja, ale V. F., s.r.o. nebola oprávnená začať výkon záložného práva z dôvodu, že sa nestala voči dlžníkovi veriteľom, a tiež z dôvodu, že v tom čase už prebiehal výkon záložného práva vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ktorý realizoval neprednostný záložný veriteľ Sociálna poisťovňa, pobočka Y. prostredníctvom exekútorského úradu JUDr. Andrea Prudká. Okrem toho, z vyjadrení žalobcu vyplynulo, že pokiaľ dlžník uzatvoril s V. F., s.r.o. dňa 13.01.2016 Dohodu o predaji zálohu, ktorou si dohodli nasledovné: „Záložca a záložný veriteľ sa týmto dohodli, že záložný veriteľ je oprávnený predať záloh spôsobom dohodnutým v Zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, a to aj pred uplynutím 30 dňovej lehoty plynúcej odo dňa oznámenia o začatí výkonu záložného práva záložcovi“, tak táto dohoda je neplatná pre rozpor so zákonom, lebo V. F., s.r.o. nepredala záloh spôsobom, ktorý by bol súladný so Zmluvou o zriadení záložného práva

k nehnuteľnostiam a Mandátnou zmluvou uzatvorenou medzi N., a.s.

a dlžníkom (ďalej len „Záložná zmluva N.“). Tým, že V., s.r.o.

v mene V. s.r.o. dohodla kúpnu cenu za predaj zálohu žalovanému v rozpore

so Záložnou zmluvou N., postupovala podľa žalobcu v rozpore s § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto je Zmluva o kúpe nehnuteľností neplatná. Exekútorský úrad JUDr. Andrea Prudká ocenil rovnaké nehnuteľnosti pre potreby predaja na dražbe v danom čase na sumu 229.000 Eur. Žalovaný a V. s.r.o. v zastúpení V. F., s.r.o. nehnuteľnosti vôbec neocenili a k predaju došlo za cenu 160.000 Eur. Podľa názoru žalobcu tým bolo porušené ust. § 151m ods. 8 OZ. Z uvedených dôvodov nemala Zmluva o kúpe nehnuteľností splnenú formálnu náležitosť platného určenia kúpnej ceny. Žalobca tiež argumentoval tým, že konanie, ktoré jej uzatvoreniu predchádzalo, bolo

v rozpore so zákonom a predaj nemal byť vôbec uskutočnený. Keby V. F., s.r.o. využila postup podľa Záložnej zmluvy N. a postupovala v zmysle zákona

č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, bola by cena pravdepodobne vyššia a nestalo by sa, že navrhovateľ dražby by sa na úkor ostatných záložných veriteľov obohatil o 150.000 Eur.

1.5. Súd prvej inštancie sa s poukazom na ust. § 137 písm. c) CSP prioritne zaoberal procesnou prípustnosťou žaloby. Konštatoval, že žaloba je prípustná a žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože ak sa súdnym rozhodnutím určí, že žalobcovi patrí záložné právo k nehnuteľnostiam (teda, že záložné právo k predmetným nehnuteľnostiam v jeho prospech existuje), jeho

právne postavenie sa priamo a bezprostredne zmení, nakoľko žalobca bude oprávnený vykonávať práva záložného veriteľa, teda predovšetkým bude môcť uspokojiť svoju splatnú pohľadávku voči žalovanému 2/ speňažením zálohu, čo by inak nemohol (vzhľadom na nerozporované tvrdenie žalobcu o tom, že iná možnosť uspokojenia jeho pohľadávky z majetku žalovaného 2/ neexistuje), pretože na predmetných nehnuteľnostiach nie je toto záložné právo v katastri nehnuteľností zapísané.

V tomto smere súd prvej inštancie poukázal na § 70 ods. 1 Katastrálneho zákona, podľa ktorého údaje o právach k nehnuteľnostiam sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Prvoinštančný súd taktiež poukázal na to, že z predložených rozhodnutí Okresného úradu Trenčín, katastrálny odbor, vyplynulo, že správne orgány na úseku katastra žalobcovi zhodne uvádzali v odôvodnení svojich zamietavých rozhodnutí (ktoré sa týkali návrhu žalobcu na opravy chyby v katastrálnom operáte), že sú iba evidenčné orgány a do ich právomoci nepatrí rozhodovať o právach k nehnuteľnostiam.

1.6. Pri preskúmaní vecnej dôvodnosti žaloby súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových okolností tvrdených žalobcom, ktoré zo strany žalovaných 1/, 2/ neboli spochybnené, že

k výmazu (zániku) jeho záložného práva malo dôjsť potom, čo sa obchodná spoločnosť V. F., s.r.o. stala postupníkom pohľadávky, postúpenej jej od prednostného záložného veriteľa, a následným predajom zálohu vo forme priameho predaja. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že zabezpečená pohľadávka prednostného záložného veriteľa, ktorá bola postúpená na V. F., s.r.o. bola vo výške 2.037,72 Eur. Ďalší záložný veriteľ dlžníka (Sociálna poisťovňa, pobočka Y.) na základe neskoršieho exekučného záložného práva, začal výkon záložného práva k nehnuteľnostiam ich predajom na dražbe. Tento výkon záložného práva prebiehal v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy, pričom na deň 26.01.2016 bol vyhlásený termín dražby nehnuteľností. Keďže pôvodný záložný veriteľ N. a.s. neoznámila v lehote 30 dní záložnému veriteľovi Sociálna poisťovňa, pobočka Y., že začína ako prednostný záložný veriteľ výkon záložného práva k nehnuteľnostiam, nemala V. F., s.r.o. (ak už vôbec bola veriteľom) právo začať vykonávať svoje záložné právo. Oznámenie neurobila ani V. F., s.r.o. V takom prípade by Sociálna poisťovňa, pobočka Y. mala právo postupovať aj podľa

§ 151ma ods. 10 Občiansky zákonník a vyplatiť pohľadávku, pre ktorú bolo zriadené záložné právo V. F., s.r.o., čo by záložný veriteľ N. a.s. ani V. F., s.r.o. nemohli odmietnuť. Exekútorický úrad JUDr. Prudkej vo výkone exekučného záložného práva pokračoval. Po predaji nehnuteľností V. F., s.r.o. si okrem svojej zabezpečenej pohľadávky v hodnote 2.037,72 Eur a po úhrade nákladov predaja uspokojil aj svoju ďalšiu pohľadávku proti dlžníkovi v sume 150.000 Eur, ktorú mal nadobudnúť tesne pred tým postúpením od osoby spriaznenej so žalovaným 1/, pričom malo ísť

o nezabezpečenú pohľadávku. Neplatnosť kúpnej zmluvy zo dňa 18.01.2016 žalobca odôvodňoval porušením zákona a to konkrétne § 151m ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 8. § 151 ma ods. 3. ods. 5, ods. 8, ods. 9 Obč. zák., ktorý mal byť porušený pri priamom predaji tým, že postupca (N. a.s.) ani postupník (V. F., s.r.o.), neoznámili dlžníkovi postúpenie pohľadávky, čím nedošlo k účinnému postúpeniu pohľadávky, a následne výkon záložného práva uskutočnila neoprávnená osoba, že V. F., s.r.o. ani N. a.s. neoznámili záložnému veriteľovi, ktorý ako prvý vykonával právo záložného veriteľa (súdna exekútorka JUDr. Andrea Prudká), že začal vykonávať svoje prednostné záložné právo, že nebola dodržaná 30-dňová lehota, uplynutím ktorej mohlo byť vykonané záložné právo prednostného záložného veriteľa a že záloh nebol predaný spôsobom upraveným

v Zmluve o zriadení záložného práva (ktorú uzatvorila N. a.s. so záložcom), pretože záloh nebol predaný za znalcom zistenú cenu, ale bez znaleckého posúdenia za cenu, ktorá nezodpovedá cene, za ktorú sa rovnaký alebo porovnateľný predmet zvyčajne predáva.

1.7. K argumentácii žalobcu o tom, že nie je zjavné, či a kedy došlo k právnym účinkom prevodu pohľadávky z postupcu (N. a.s.) na postupníka (V. F., s.r.o.), resp., že nedošlo k účinnému postúpeniu pohľadávky, a následne výkon záložného práva uskutočnila neoprávnená osoba, súd prvej inštancie uviedol, že táto je nedôvodná, nakoľko

Obč. zák. neupravuje účinnosť postúpenia pohľadávky voči dlžníkovi. Z ust. § 526 Obč. zák. nevyplýva neplatnosť, resp. neúčinnosť postúpenia pohľadávky v prípade jeho neoznámenia dlžníkovi. Citované ustanovenie len dáva právo takémuto „neinformovanému“ dlžníkovi platne splniť dlh plnením postupcovi (dovtedajšiemu veriteľovi). Tvrdenie žalobcu, že obchodná spoločnosť V. F., s.r.o. sa z tohto dôvodu nestala voči dlžníkovi veriteľom, súd prvej inštancie preto vyhodnotil ako nedôvodné.

1.8. Ako opodstatnenú však vyhodnotil súd prvej inštancie argumentáciu žalobcu spočívajúcu v tom, že výkon predmetného záložného práva nebol v súlade so zákonom, resp. bol v rozpore s Obč. zák. Konštatoval, že pri výkone záložného práva prednostným záložným veriteľom (V. F., s.r.o.) bol

porušený Obč. zák. v ustanoveniach § 151ma ods. 8, ods. 9. Prvoinštančný súd zdôraznil, že prednostný záložný veriteľ mohol začať výkon svojho záložného práva až potom, čo začatie výkonu záložného práva oznámil aj záložnému veriteľovi vykonávajúcemu záložné právo (v danom čase totiž už prebiehal výkon exekučného záložného práva k rovnakým nehnuteľnostiam, ktorý realizoval neprednostný záložný veriteľ Sociálna poisťovňa, pobočka Y. prostredníctvom exekútorského úradu JUDr. Andrey Prudkej. Tento exekútorský úrad začal exekúciu predajom nehnuteľností,

o čom doručil upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie predajom nehnuteľností zo dňa 11.05.2015 a exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností zo dňa 11.05.2015, ktoré boli žalobcovi doručené dňa 12.05.2015, a takisto aj pôvodnému prednostnému záložnému veriteľovi - N. a.s. - nerozporované tvrdenie žalobcu, považované za preukázané), a to pred uplynutím 30 dňovej lehoty podľa § 151ma odseku 2 (plynúcej odo dňa oznámenia o začatí výkonu záložného práva všetkým záložným veriteľom, čo bolo v danom prípade ešte v máji roku 2015). Prednostný záložný veriteľ (N. a.s., a ani potom jeho právny nástupca, čo by však už bolo aj tak bez právneho významu) vôbec neoznámil súdnej exekútorke JUDr. Andrey Prudkej výkon svojho záložného práva. Vykonával tak záložné právo v rozpore so zákonom, teda neplatne. Súd prvej inštancie prejudiciálne konštatoval neplatnosť Zmluvy o kúpe nehnuteľností zo dňa 18.01.2016, uzavretej medzi predávajúcim: V., s.r.o. a kupujúcim: EUROON, s.r.o., a to podľa § 39 Obč. zák., pretože svojím účelom odporuje zákonu. Poukázal na to, že o rozpor so zákonom z hľadiska účelu ide vtedy, ak účel právneho úkonu smeruje k porušeniu zákona, čo v danom prípade bolo preukázané (porušenie práv záložného veriteľa - žalobcu podľa § 151ma ods. 10 Občianskeho zákonníka a porušenie povinností záložného veriteľa podľa § 151ma ods. 8, ods. 9 Občianskeho zákonníka). Dôvodil tým, že na neplatnosti výkonu záložného práva prednostným záložným veriteľom z dôvodu nerešpektovania § 151ma ods. 8, ods. 9 Obč. zák. je potrebné trvať, pretože ak by takýto postup bol zachovaný, žalobca mohol využiť právo podľa § 151ma ods. 10 Občianskeho zákonníka, a to splniť pohľadávku dlžníka (v tom čase sa jednalo o sumu 2.037,72 Eur), čím by nadobudol všetky práva prednostného záložného veriteľa k tejto pohľadávke, vrátane poradia rozhodujúceho na uspokojenie pohľadávok zabezpečených záložnými právami. Prvoinštančný súd uviedol, že žalobca by nepochybne takúto možnosť využil, keďže mal voči dlžníkovi pohľadávku neporovnateľne vyššiu

(k 11.06.2018 v sume 105.771,57 Eur), pričom záložný veriteľ, ktorý začal výkon záložného práva, nemôže splnenie pohľadávky iným záložným veriteľom odmietnuť. Vzhľadom na uvedené konaní úmysel obísť právo žalobcu na uspokojenie jeho pohľadávky, čomu podľa jeho názoru nasvedčuje aj tá skutočnosť, že záložca (dlžník) udelil súhlas na predaj zálohu formou priameho predaja. Uvedeným súhlasom urýchlil celý proces predaja (čím došlo k nevykonaniu exekútorskej dražby, ktorá sa mala konať o 8 dní neskôr), ktorým bola dosiahnutá kúpna cena nižšia ako všeobecná hodnota zálohu, pričom po uhradení druhej nezabezpečenej pohľadávky obchodnej spoločnosti V. F., s.r.o. vo výške 150.000 Eur zostalo ostatným veriteľom na úhradu ich pohľadávok len 3.696,28 Eur. Súd prvej inštancie konštatoval, že udelený súhlas záložcu postráda ekonomický zmysel, pretože za svoj majetok obdržal kúpnu cenu 160.000 Eur, ktorá nezodpovedala všeobecnej hodnote tohto jeho majetku. Poukázal aj na tú skutočnosť, že priamy predaj predmetných nehnuteľností bol vykonaný v krátkom časovom slede od postúpenia pohľadávky N. a.s.

a zjavne „pod cenu“, keďže predmetné nehnuteľnosti boli znalcom Ing. Andrejom Bachratým v znaleckom posudku č. 126/2015 zo dňa 24.07.2015 ohodnotené na sumu 229.000 Eur. Keďže k výmazu záložného práva žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam došlo na základe neplatného právneho úkonu, nemohlo následne dôjsť platne k výmazu záložného práva žalobcu. Preto žalobe vyhovel a rozhodol, že žalobcovi patrí záložné právo k predmetným nehnuteľnostiam, a toto záložné právo sa riadi Zmluvou o zriadení záložného práva

k nehnuteľnostiam zo dňa 26.07.2013, uzatvorenej medzi žalobcom ako záložným veriteľom a záložcom, spoločnosťou V., s. r. o. so sídlom Y. N. XXXX, XXX XX, Y., F.: XX XXX XXX, ktorej právnym nástupcom je žalovaný 2/. Ďalej poukázal na to, že za rozpornú s Občianskym zákonníkom možno považovať aj Dohodu o predaji zálohu zo dňa 13.01.2016, uzatvorenú medzi dlžníkom a V. F., s.r.o., ktorou si dohodli, že záložný veriteľ je oprávnený predat záloh spôsobom dohodnutým v Zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, a to aj pred uplynutím 30 dňovej lehoty plynúcej odo dňa oznámenia o začatí výkonu záložného práva záložcovi. Konštatoval, že takúto dohodu Občiansky zákonník v § 151m ods.2 priamo predpokladá, avšak spôsob predaja zálohu musí byť v súlade so zmluvou o zriadení záložného práva. V danom prípade tomu tak však nebolo, pretože podľa Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sa mali ako súčasť Zmluvy

o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam uzatvorenej medzi N., a.s. a dlžníkom použiť pre výkon záložného práva bolo dohodnuté, že „Banka je oprávnená uspokojiť Pohľadávku z výťažku z predaja

zálohu priamym predajom tretej osobe, ktorá zaplatí za záloh minimálne cenu stanovenú znalcom z príslušného odboru, určeným Bankou, metódou podľa príslušného právneho predpisu upravujúceho oceňovanie zálohu.“ Tým, že V. F., s.r.o. v mene dlžníka a záložcu dohodla kúpnu cenu za predaj zálohu, ktorú nestanovil znalec, postupovala v rozpore s § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka, a aj preto je potrebné Zmluvu o kúpe nehnuteľností zo dňa 18.01.2016 považovať za neplatnú. Záverom súd prvej inštancie uviedol, že mu nie je zrejmé, ako mohla spoločnosť V. F., s.r.o. uspokojovať svoju pohľadávku vo výške 150.000 Eur z výťažku z predaja zálohu a neuspokojiť pohľadávku žalobcu, ktorý bol podľa záväzných údajov katastra nehnuteľností zapísaný ako záložný veriteľ. Zdôraznil, že je nanajvýš svojvoľné, ak si táto obchodná spoločnosť sama pre seba (vo svoj výrazný ekonomický prospech, rovnajúci sa sume 150.000 Eur) uzavrela, že žalobca (v katastri nehnuteľnosti zapísaný ako záložný veriteľ) platne nenadobudol záložné právo k predmetným nehnuteľnostiam. Vlastný úsudok o tom, že nejaké vecné právo k nehnuteľnosti, zapísané v katastri nehnuteľností, neexistuje, nemožno považovať za „hodnoverné“ spochybnenie údajov zapísaných v katastri nehnuteľností. Opačný záver by viedol k všeobecnému nerešpektovaniu záväzných údajov katastra, k svojvoľnosti a bezpráviu. Aj v prípade rozvrhu výťažku z predaja zálohu teda obchodná spoločnosť V. F., s.r.o. konala zjavne protiprávne. Uviedol, že teda aj z tohto konania možno dedukovať úmysel osôb, ktoré boli zainteresované na predaji zálohu, aby pohľadávka žalobcu voči dlžníkovi nebola uspokojená. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a plným úspechom žalobcu v predmetom spore.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný 1/ v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Rozhodnutie prvoinštančného súdu označil za nesprávne, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný 1/ predovšetkým zdôraznil, že jeho pasivita v predmetom spore nebola spôsobená nezáujmom o tento spor, ale z technických príčin. O termíne pojednávania, na ktorom bol zároveň vyhlásený aj rozsudok, sa totiž dozvedel neskoro, až po pojednávaní, a preto sa nezúčastnil pojednávania a nebránil na ňom svoje práva. Poukázal na to, že predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené len do dátovej schránky, ktoré si prevzal až po pojednávaní, nakoľko jeho konateľ nemá právnické vzdelanie a dátovú schránku navštevuje len sporadicky. Ďalej žalovaný 1/ namietol okruh strán sporu na strane žalovaných. Prvoinštančnému súdu vytýkal, že vo veci rozhodol bez účasti obchodnej spoločnosti V. F., s.r.o. na strane žalovaných, pričom táto spoločnosť pri výkone záložného práva konala na základe zákonného splnomocnenia podľa

§ 151m ods. 6 Obč. zák., za právneho predchodcu žalovaného 2/. Pokiaľ súd prvej inštancie rozhodol vo veci s tým, že posudzoval predbežne otázku platnosti zmluvy o predaji nehnuteľností zo dňa 18.01.2016 s poukazom na ust. § 39 Obč. zák., žalovaný 1/ bol názoru, že bolo povinnosťou prvoinštančného súdu v tomto spore vypočítať minimálne ako svedka obchodnú spoločnosť V. F., s.r.o., ktorá realizovala celý výkon záložného práva v mene a za žalovaného 2/, nakoľko práve v dôsledku pochybení uvedenej spoločnosti bola vyhlásená zmluva o predaji nehnuteľností zo dňa 18.01.2016 za neplatný právny úkon. Poukázal na to, že on ako kupujúci predmetné nehnuteľnosti nemal možnosť ovplyvniť výkon záložného práva a s ním spojené povinnosti záložného práva pri realizácii záložného práva. Konal v dobrej viere, riadne a včas uhradil kúpnu cenu za nehnuteľnosti v presvedčení, že kupuje nehnuteľnosť nezaťaženú záložným právom a že samotný výkon záložného práva prebehol v súlade so zákonom a dojednaním v záložnej zmluve. Teraz je však v dôsledku rozhodnutia prvoinštančného súdu poškodený bez jeho zavinenia. Pokiaľ prvoinštančný súd poukázal na porušenie ustanovení § 151 ma ods. 8, 9 Obč. zák. zo strany záložného veriteľa V. F., s.r.o., nakoľko ten mal pred výkonom záložného práva z pozície prednostného záložného veriteľa po začatí skôr realizovaného výkonu záložného práva iným neprednostným záložným veriteľom - Sociálnou poisťovňou, tomu oznámiť začatie výkonu záložného práva, žalovaný 1/ označil za nepravdivé tvrdenie žalobcu, že oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo strany prednostného záložného veriteľa V. F., s.r.o. neprednostnému záložnému veriteľovi Sociálnej poisťovni zastúpenej súdnou exekútorkou JUDr. Andreou Prudkou, nebolo oznámené. Po dožiadaní od obchodnej spoločnosti V. F., s.r.o. žalovaný 1/ má za preukázané, že takéto oznámenie začatia výkonu záložného práva zo strany prednostného záložného veriteľa neprednostnému záložnému veriteľovi bolo oznámené, na dôkaz čoho pripojil listinu Oznámenie o začatí výkonu záložného práva spolu s doručenkou. Žalovaný sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie ani pokiaľ ide o dôvod neplatnosti kúpnej zmluvy súvisiaci s výškou kúpnej ceny, ktorá mala byť dojednaná v rozpore so záložnou zmluvou uzavretou u medzi dlžníkom V. s.r.o. a záložným veriteľom N. N., a.s. a tiež v rozpore s ust.

§ 151j ods. 1 Obč. zák. Poukázal na to, že záložný veriteľ V. F., s.r.o. pri výkone záložného práva priamym predajom pokračoval vo výkone záložného práva realizovaného formou dobrovoľnej dražby zo strany neprednostného veriteľa Sociálnej poisťovne prostredníctvom súdnej exekútorky JUDr. Andrey Prudkej, ktorá predávala predmetnú nehnuteľnosť v opakovanej exekučnej dražbe za 160.000 Eur. Pôvodná cena určená znaleckým posudkom pre účely dražby bola v prvom kole dražby vo výške 224.000 Eur, avšak táto z dôvodu nezájmu o nehnuteľnosť klesla opakovanými kolami dražby na sumu 160.000 Eur. Záložný veriteľ teda predal nehnuteľnosť za kúpnu cenu korešpondujúcu s výškou kúpnej ceny za nehnuteľnosť v konaní dobrovoľnej dražby realizovanej súdnou exekútkou JUDr. Andreou Prudkou. Vzhľadom na tieto všetky skutočnosti žalovaný 1/ zastával názor, že účastníkom súdneho sporu mala byť aj spoločnosť V. F., s.r.o. Vyjadril presvedčenie, že nebolo možné súdnym rozhodnutím určiť zriadenie záložného práva k nehnuteľnosti po tom, čo už došlo zo strany žalovaného 1/ k úhrade celej kúpnej ceny a k zmene vlastníka nehnuteľnosti. Žalovaný 1/ bol toho názoru, že záložné právo by bolo možné zriadiť k nehnuteľnosti len v prípade, ak by nehnuteľnosť vlastnila spoločnosť V. s.r.o. Napadnutým rozhodnutím teda došlo k zásahu do jeho majetkových práv, a to bez akéhokoľvek vysporiadania práv a povinností medzi zainteresovanými subjektmi. Zdôraznil, že rozhodnutím súdu na základe určovacej žaloby by malo dôjsť k zániku všetkých práv a povinností medzi zúčastnenými stranami sporu, bez toho aby došlo takýmto rozhodnutím k vyvolaniu ďalšieho súdneho konania, čo však v danom prípade nie je splnené, pretože v dôsledku rozhodnutia prvoinštančného súdu dôjde k ďalším súdnym sporom, či už titulom nároku na náhradu škody alebo určenie neplatnosti právneho úkonu. Žalovaný 1/ preto žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a na nové rozhodnutie.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny, dôsledne odôvodnený a vydaný na základe riadne zisteného a vyhodnoteného skutkového stavu. Tvrdenie žalovaného 1/, že o termíne pojednávania sa dozvedel až po jeho konaní, žalobca označil za bezpredmetné. Uviedol, že je všeobecne známe, že obchodné spoločnosti majú aktivované dátové schránky a že do týchto schránok odosielajú okrem iného aj súdy všetky podania, oznámenia a výzvy elektronicky. Konateľ žalovaného 1/ má mať vyššiu mieru znalostí a odborných vedomostí ako bežná fyzická osoba, ktorá nezastáva funkciu štatutárneho orgánu. S. S. je konateľom v ďalšej spoločnosti, je členom dozorných rád dvoch akciových spoločností a v minulosti podnikal aj v ďalších spoločnostiach, preto je namieste očakávať od neho, že riadne zabezpečuje preberanie zásielok z dátovej schránky spoločností, za ktoré koná. Okrem toho, žalobca už v júni 2018 požiadal o zápis poznámky o začatí konania o žalobe 17C/28/2018, ktorú poznámku príslušný kataster na LV č. XXXX pre k.ú. L. zapísal. Žalovaný 1/ preto o žalobe vedel. Konateľ žalovaného 1/ mohol očakávať, že mu súd bude doručovať žalobu a ostatné písomnosti a mohol si dátovú schránku priebežne kontrolovať, okrem toho službu dátovej schránky zabezpečuje aj avízo (mailom, SMS) o tom, že do schránky bola doručená správa a konateľ žalovaného 1/ mohol túto možnosť využiť. Zároveň žalobca podotkol, že žalovaný 1/ nereagoval ani na žalobu, ktorú mu súd prvej inštancie doručoval ešte pred predvolaním na pojednávanie. Následne mu súd v dvojmesačnom predstihu (09.01.2019) zaslal predvolanie na pojednávanie, ktoré sa konalo 12.03.2019. Z uvedeného je zrejmé, že obrana žalovaného 1/ neobstojí a súd prvej inštancie postupoval v súlade s právnymi predpismi, keď rozhodol na pojednávaní bez účasti žalovaného 1/. K okruhu účastníkov konania žalobca uviedol, že V. F., s.r.o. nemá dôvod byť účastníkom tohto konania len z dôvodu, že konala za žalovaného 2/ pri predaji zálohu. Je vecou vysporiadania sa medzi zástupcom a zastúpeným k dôsledkom zastupovania a pochybenia, ktoré zástupca za zastúpeného spôsobil. V. F., s.r.o. mohla požiadať o vstup do konania ako intervenient. Nebolo úlohou súdu suplovať dôkazné bremeno žalovaného 1/ a predvolávať aktívne svedkov, ktorých žalobca nenavrhol. Otázkou neplatnosti zmluvy o predaji nehnuteľnosti zo dňa 18.01.2016 riešil súd ako predbežnú otázku a vysporiadal sa

s ňou v rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Nebolo nutné, aby priberal do konania spoločnosť V. F., s.r.o., pretože nebola účastníkom tejto zmluvy. Žalovaný 1/ odchyľne od dôvodov, ktoré prvoinštančný súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, uvádza nepodstatné skutočnosti, ktoré nemajú právnu súvislosť s dôvodmi rozhodnutia. Žalobca tvrdil a s týmto tvrdením sa stotožnil aj prvoinštančný súd, že prednostný záložný veriteľ - v tom čase N. N., a.s., neoznámil záložnému veriteľovi Sociálna poisťovňa, a.s., že chce začať výkon záložného práva ako prednostný záložný veriteľ. Upovedomenie o spôsobe vykonanie exekúcie predajom zálohu (nehnuteľností vedených na LV č. XXXX v k.ú. L.) pre oprávneného Sociálna poisťovňa, a.s. bolo doručené žalobcovi dňa 08.04.2015, teda v rovnakej lehote predpokladal doručenie tiež N. N., a.s. Keďže v lehote 30 dní nereagovala N. N., a.s. ako prednostný záložný veriteľ, že mieni vykonať svoje záložné právo, nemohol jej právny nástupca V. F.,

s.r.o. záložné právo vykonať. Preto konštatoval, že žalovaným 1/ predložené oznámenie je bez právneho významu vo vzťahu k dôvodom pre ktoré prvoinštančný súd rozhodol o žalobe. Žalobca podotýkal, že N. N., a.s. vôbec neplánovala záložné právo vykonať, pretože v tom čase bol úver splatený. N. N., a.s. vydala dňa 22.12.2015 listinu „potvrdenie o splatení záväzku (kvitancia) a žiadosť o výmaz záložného práva“ adresovanú Okresnému úradu Y., katastrálny odbor, ktorou potvrdila, že záväzok z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX bol splnený ku dňu 20.12.2013 a žiadala o výmaz záložného práva zriadeného k predmetným nehnuteľnostiam v majetku právneho predchodcu žalovaného 2/. S rovnakým dátumom vystavila N. N., a.s. tiež „žiadosť o ukončenie vinkulácie poisťného plnenia“ adresovanú spoločnosti M. a.s. Obe tieto listiny doložila N. N., a.s. do vyšetrovacieho spisu ORP:857/2-VYS-TN/2017. Suma 2.037,72 Eur, pre ktorú V. F., s.r.o. začala výkon záložného práva, bola zanedbateľná a zrejme bola len dodatočne „vyčarovaným“ príslušenstvom úveru, čo samo o sebe predstavuje porušenie dobrých mravov. K námietke žalovaného 1/ o tom, že kúpna cena nehnuteľností, ktoré nadobudol zmluvou o predaji nehnuteľnosti zo dňa 18.01.2016, bola dohodnutá v súlade so záložnou zmluvou, poukázal na tú skutočnosť, že z ustanovenia záložnej zmluvy jasne vyplývalo, že kúpna cena má byť určená znaleckým posudkom. Preto nemá žiaden význam tvrdenie, že v rámci dražby mala byť cena znížená na 160.000 Eur. V prvom rade toto tvrdenie nie je pravdivé, pretože žiadne z oznámení o dražbe vydané exekútorským úradom JUDr. Andrea Prudká neobsahovala takéto najnižšie podanie. V druhom rade by ani zníženie podania v dražbe nebolo spôsobilé prívodiť úpravu požiadavky záložnej zmluvy, aby sa kúpna cena pri priamom predaji určila výlučne podľa znaleckého posudku (nie podľa vyvolávacej ceny na dražbe). K tomu žalobca predložil oznámenia o dražbe týkajúce sa dražieb konaných dňa 18.09.2015 a 26.01.2016 ako boli zverejnené v Obchodnom vestníku (rovnaké boli doručené tiež žalobcovi) a v oboch bolo najnižším podaním 229.000 Eur. Žalobca mal za to, že určenie existencie záložného práva s konečnou platnosťou určí žalobcove právo, ktoré mu v dôsledku konania žalovaných 1/, 2/ zaniklo. Zároveň po určení neplatnosti zmluvy o predaji nehnuteľností zo dňa 18.01.2016, ktorú súd vyhodnotil ako predbežnú otázku, mal žalobca za to, že neplatnosť spôsobuje zánik vlastníckeho práva žalovaného 1/, keďže sa týka právneho úkonu uzatvoreného medzi účastníkmi tohto konania. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie v plnom rozsahu potvrdil.

4. Žalovaný 1/ na vyjadrenie žalobcu k jeho odvolaniu písomne nereagoval.

5. Odvolací súd vec preskúmal podľa § 380 CSP v rozsahu podaného odvolania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v zmysle ods. 2 citovaného ustanovenia sa stotožnil v celom rozsahu s jeho odôvodnením. O odvolaní žalovaného rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože vo veci nebolo potrebné zopakovať dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem.

6. Z úradnej povinnosti, vychádzajúc z ust. § 380 ods. 2 CSP odvolací súd skúmal, či konanie pred súdom prvej inštancie nebolo zaťažené vadami, ktoré sa týkajú procesných podmienok. Preskúmaním procesného postupu prvoinštančného súdu predchádzajúceho rozhodnutiu vo veci odvolací súd nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 389 ods. 1 písm. a), b) CSP.

7. K tvrdeniu žalobcu uvedenému v odvolaní, že jeho pasivita v predmetnom súdnom spore nebola spôsobená jeho nezáujmom o súdny spor, ale z technických príčin, nakoľko predvolanie na pojednávanie mu bolo prvoinštančným súdom doručené do dátovej schránky, ktoré si prevzal prostredníctvom svojho konateľa až po termíne pojednávania, a že jeho konateľ nemá právnické vzdelanie a dátovú schránku navštevoval len sporadicky odvolací súd poukazuje na právnu úpravu obsiahnutú v príslušných ustanoveniach zák. č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci (ďalej len zákon o „e-Governmente“)

8. Podľa ust. § 33 ods. 1 zákona o e-Governmente, ak osobitný predpis neustanovuje iný postup na rozhodovanie o neúčinnosti elektronického doručenia alebo ak sa podľa osobitného predpisu neúčinnosť elektronického doručenia neposudzuje ako predbežná otázka, orgán verejnej moci, ktorý koná vo veci, ktorej sa elektronické doručovanie týka, rozhodne na návrh adresáta, že elektronické doručenie je neúčinné, ak tento adresát preukáže, že a) objektívne nemohol prevziať elektronickú úradnú správu z dôvodu, ktorý nenastal na jeho strane alebo jeho pričinením, alebo b) na jeho strane nastali také dôvody,

ktoré mu objektívne neznemožnili prevziať elektronickú úradnú správu, avšak takéto prevzatie by bolo spojené s nepomernými ťažkosťami, ktorých prekonanie od neho nie je spravodlivé požadovať.

9. Podľa ust. § 33 ods. 2 zákona o e-Governmente, návrh podľa odseku 1 je potrebné podať do 15 dní odo dňa, keď sa adresát s obsahom elektronickej úradnej správy oboznámil alebo mohol oboznámiť.

10. Podľa ust. § 33 ods. 9 zákona o e-Governmente, proti rozhodnutiu o neúčinnosti elektronického doručenia je možné podať odvolanie alebo rozklad podľa osobitného predpisu, ktorý konanie, v ktorom sa elektronicky doručovalo, upravuje. Ak o neúčinnosti elektronického doručenia rozhoduje iný orgán ako súd, rozhodnutie o neúčinnosti elektronického doručenia je preskúmateľné súdom.

11. Odvolací súd s poukazom na vyššie citovanú právnu úpravu konštatuje, že žalovaný 1/ netvrdil a ani nepreukázal splnenie podmienok vyžadovaných v ust. § 33 ods. 1 zákona o e-Governmente pre vyvodenie záveru o neúčinnosti elektronického doručenia, pre ktoré bol v predmetnom spore pasívny. Je potrebné zdôrazniť, že žalovaný 1/ nenamietal existenciu aktivovanej elektronickej schránky, alebo určitý technický problém v čase doručovania elektronickej úradnej správy prvoinštančného súdu, ale podstata jeho tvrdenia spočívala v tom, že jeho štatutárny zástupca nemal právnické vzdelanie a dátovú schránku navštevoval len sporadicky, čím zrejme mienil poukázať na neznalosť svojho konateľa o tom, že mal pravidelne kontrolovať a prehliadať dátovú schránku, ktorú mal žalovaný 1/ zriadenú na preberanie úradných elektronickej správ. Odvolací súd k námietke žalovaného 1/ o nedostatku právnického vzdelania uvádza, že právnické vzdelanie štatutárneho zástupcu právnickej osoby nie je podmienkou pre elektronickej komunikáciu v zmysle zákonnej úpravy obsiahnutej v zákone o e-Governmente.

12. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd v procesnom postupe prvoinštančného súdu, ktorý vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného 1/ nevzhladol žiadne pochybenie, ktoré by zakladalo dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP. Žalovaný 1/ bol na pojednávanie nariadené na termín 12.03.2019 riadne predvolaný, podľa oznámenia o doručení z prevádzky portálu slovensko.sk bola žalovanému 1/ správa o termíne pojednávania úspešne doručená dňa 09.01.2019 do jeho elektronickej schránky, preto súd prvej inštancie mal splnené všetky podmienky pre prejednanie veci aj v neprítomnosti žalovaného 1/ s poukazom na ust. § 180 a nasl. CSP.

13. Preskúmaním rozsudku prvoinštančného súdu vo veci samej a konania mu predchádzajúceho odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver o tom, že došlo k porušeniu práv žalobcu ako záložného veriteľa podľa § 151ma ods. 10 Obč. zák. a k porušeniu povinnosti záložného veriteľa (spoločnosti V. F., s.r.o.) podľa § 151ma ods. 8, 9 Obč. zák., a to v dôsledku výkonu záložného práva v rozpore s Obč. zák. Súd prvej inštancie, vychádzajúc z tvrdení uvedených v žalobe, z vyjadrení žalobcu a z listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu správne dôvodil tým, že nepochybne pri výkone záložného práva prednostným záložným veriteľom - spoločnosťou V. F., s.r.o., bol porušený Obč. zák. v ustanoveniach § 151ma ods. 8, ods. 9, nakoľko táto spoločnosť ako prednostný záložný veriteľ mohol začať výkon svojho záložného práva až potom, čo začatie výkonu záložného práva oznámil aj záložnému veriteľovi už vykonávajúcemu záložné právo, nakoľko v danom čase totiž už prebiehal výkon exekučného záložného práva k rovnakým nehnuteľnostiam realizovaný neprednostným záložným veriteľom, Sociálnou poisťovňou, pobočka Y. prostredníctvom exekútorského úradu JUDr. Andrey Prudkej. Z tvrdení žalobcu, ktoré žalovaní 1/, 2/ v konaní pred súdom prvej inštancie nijakým spôsobom nerozporovali a nespochybňovali, mal súd prvej inštancie za nesporné, že exekútorský úrad JUDr. Andrey Prudkej začal exekúciu predajom nehnuteľností, o čom doručil upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie predajom nehnuteľností zo dňa 11.05.2015 a exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností zo dňa 11.05.2015, ktoré boli žalobcovi doručené dňa 12.05.2015, a takisto aj pôvodnému prednostnému záložnému veriteľovi - N. a.s., a to pred uplynutím 30 dňovej lehoty podľa § 151ma odseku 2 (plynúcej odo dňa oznámenia o začatí výkonu záložného práva všetkým záložným veriteľom, čo bolo v danom prípade ešte v máji roku 2015). Prednostný záložný veriteľ a ani potom jeho právny nástupca, (čo by však už bolo aj tak bez právneho významu), vôbec neoznámili súdnej exekútorke JUDr. Andrey Prudkej výkon svojho záložného práva. Záložné právo teda vykonal v rozpore so zákonom, neplatne, keď nerešpektoval ust. § 151ma ods. 8, 9 Obč. zák. Súd prvej inštancie

správne v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na skutočnosť, že ak by prednostný záložný veriteľ postupoval v intenciách uvedených ustanovení, žalobca mohol využiť svoje právo v zmysle § 151ma ods. 10 Obč. zák. Súd prvej inštancie v odsekoch 8.9 až 8.17 odôvodnenia svojho rozhodnutia zrozumiteľne vysvetlil, na základe čoho dospel k právnomu záveru o tom, že k výmazu záložného práva žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam došlo neplatne, v rozpore s § 39 Obč. zák.

14. Pokiaľ žalovaný 1/ namietal vo svojom odvolaní okruh strán sporu na strane žalovaných, keď argumentoval tým, že žalovaná mala byť aj obchodná spoločnosť V. F., s.r.o., keďže konala pri výkone záložného práva na základe zákonného splnomocnenia podľa § 151m ods. 6 Obč. zák. za právneho predchodcu žalovaného 2/, odvolací súd zastáva názor, že nakoľko spoločnosť V. F., s.r.o. nebola zmluvnou stranou zmluvy o predaji nehnuteľnosti zo dňa 18.01.2016, ale za žalovaného 2/ len konala pri predaji zálohu, jej účasť v predmetnom spore nevyplývalo z ust. § 77 ani z ust. § 78 CSP - súd nekonal a nerozhodoval o právach alebo povinnostiach tejto spoločnosti, na čo správne poukázal aj žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/.

15. K argumentácii žalovaného 1/ uvedenej v odvolaní, podľa ktorej nebolo pravdivé tvrdenie žalobcu, že oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo strany prednostného záložného veriteľa V. F., s.r.o. neprednostnému záložnému veriteľovi - Sociálnej poisťovni zastúpenej súdnou exekútkou JUDr. Andreou Prudkou nebolo oznámené, na dôkaz čoho žalovaný 1/ k odvolaniu pripojil oznámenie o začatí výkonu záložného práva spolu s doručenkou, ktorú si vyžiadal od obchodnej spoločnosti V. F., s.r.o., odvolací súd uvádza, že túto argumentáciu a dôkazy mal žalovaný 1/ použiť a uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie v rámci prostriedkov procesnej obrany, o čom bol riadne poučený. Z obsahu spisu však nevyplýva, že žalovaný 1/ by tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe spochybnil, naopak, v spore bol úplne pasívny, k žalobe sa nevyjadril a na pojednávanie, na ktoré bol riadne predvolaný, sa nedostavil. Ak teda žalovaný 1/ v konaní pred súdom prvej inštancie okolnosti oznámenia začatia výkonu záložného práva zo strany prednostného záložného veriteľa neprednostnému záložnému veriteľovi nepreukázal a v tomto smere nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie, resp. nepredložil dôkazy - oznámenie o začatí výkonu záložného práva spolu s doručenkou, a tieto označil a predložil až v odvolacom konaní, odvolací súd túto procesnú obranu žalovaného 1/ posúdil ako novotu v odvolacom konaní v zmysle § 365 CSP.

16. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

17. S prihliadnutím na obsah odvolacej námietky žalovaného 1/, spočívajúcej v spochybnení okolnosti oznámenia začatia výkonu záložného práva prednostným záložným veriteľom neprednostnému záložnému veriteľovi, odvolací súd po zistení, že táto procesná obrana sa netýka žiadnej z výnimiek stanovených v § 366 CSP, dospel k záveru, že na túto procesnú obranu žalovaného 1/ v odvolacom konaní nebolo možné prihliadnuť. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd tvrdením žalovaného 1/ o splnení povinnosti zo strany prednostného záložného veriteľa voči neprednostnému záložnému veriteľovi a listinnými dôkazmi k tomu predloženými, nezaoberal.

18. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s požiadavkami § 220 ods. 2 CSP a odvolací súd sa s jeho odôvodnením stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie zistil skutkový stav veci na základe riadne vykonaného dokazovania a jeho právne posúdenie veci má oporu v správnej aplikácii právnych predpisov.

19. Odvolací súd z dôvodov vyššie uvedených potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

20. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli, aj keď podľa zásady úspechu vo veci obsiahnutej v ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP by mu náhrada trov odvolacieho konania patrila.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).